

SKUPŠTINA CRNE GORE
Predsjedniku Skupštine
n/r g-dina Ranka Krivokapića

 <p>CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE</p>	
PRIMLIENO:	25.10.2014. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	02-61-1/14 35
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG: 1

Poštovani gospodine Krivokapiću,

Obavještavam Vas da će na osnovu člana 187 stav 4 Poslovnika Skupštine, pitanje predsjedniku Vlade, na trećoj – posebnoj sjednici drugog redovnog (jesenjeg) zasijedanja u 2014. godini, zakazanoj za 28. oktobar 2014. godine, postaviti ovlašćeni predstavnik Kluba poslanika Pozitivne Crne Gore, poslanik Darko Pajović.

Podgorica, 25. oktobar 2014. godine

Predsjednik Kluba poslanika Pozitivne Crne Gore

Goran Tuponja

SKUPŠTINA CRNE GORE
Predsjedniku Skupštine

Predsjedniku Vlade

Poštovani g-dine Đukanoviću,

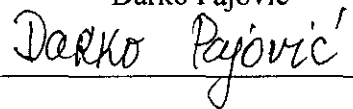
U skladu sa članom 187 Poslovnika Skupštine, postavljam Vam sljedeće pitanje:

Zašto nijesu primjenjivane zakonske norme u slučaju odobravanja i vraćanja kredita od strane države ali i banaka osobama koji su po saznanjima državnih organa Crne Gore „bezbjednosno interesantni“. Mislim prije svega na "slučaj Kalić"?

Molim odgovor i u pisanoj formi.

Poslanik Pozitivne Crne Gore

Darko Pajović

Vlada Crne Gore
Predsjednik

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	20. XI	20 14	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/14-35/2		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

Broj: 01 - 6745

Podgorica, 20. novembar 2014. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

Gospodin Ranko KRIVOKAPIĆ, predsjednik

Poštovani predsjedniče Parlamenta,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja, postavljena tokom Premijerskog sata održanog 28. oktobra 2014. godine.

S poštovanjem,

Milo ĐUKANOVIĆ

5. Darko PAJOVIĆ

POSLANIČKO PITANJE

Zašto nijesu primjenjivane zakonske norme u slučaju odobravanja i vraćanja kredita od strane države ali i banaka osobama koji su po saznanjima državnih organa Crne Gore „bezbjednosno interesantni“. Mislim prije svega na „slučaj Kalić“?

Molim odgovor i u pisanoj formi.

ODGOVOR

Poslaniče Pajoviću,

Mislim da je gospodin Pajović više govorio o određenim političkim aspektima problema kako ga je on percipirao, i kako ga je pokušao nama predstaviti. Ne bježim naravno od polemike na tu temu, i mislim da će ona svakako uslijediti u nastavku. Ali čini mi se korisnijim da u direktnom odgovoru na Vaše pitanje saopštim činjenice koje će nas uputiti na to da li taj problem postoji ili ne, da bi onda sudili o tome da li treba da vodimo politički dijalog ili ne.

Gospodine Pajoviću, iz vašeg pitanja kojeg sam dobio nije mi bilo jasno, koje su zakonske norme državni organi propustili da primijene u slučajevima odobravanja kreditnih pozajmica, kako Vi kažete bezbjednosno interesantnim licima. Nije mi poznato iz mog iskustva da je Država u bilo kom periodu davala takve pozajmice bezbjednosno interesantnim licima. Vjerovatno ste mislili na nekadašnju praksu pozajmica pravnim licima, tj. društvenim preduzećima, u čijoj su se valsničkoj strukturi u kasnijem periodu mogla pojaviti i neka od takvih lica o kojima Vi govorite..

Država, tj. Vlada, je društvenom preduzeću HTP Turjak davala kreditne podrške u vidu nekoliko pozajmica u periodu od 1996. do 2004. Podsjetiću, u skladu sa tadašnjom praksom podrške turističkoj privredi najčešće za pripremu sezone. Privatizacija preduzeća HTP Turjak se desila dvije godine kasnije, 2006. Novi vlasnik je izmirio sve obaveze po ranije uzetim kreditima društvenog preduzeća. Dakle, po našem viđenju, ni u ovom dijelu naslijeđenog odnosa nije postojalo potrebe za bilo kakvo postupanje državnih organa, jer su odobreni krediti uredno vraćeni Državi.

Svako pravno lice, koje je uredno registrovano i čiji rad nije zabranjen može podnijeti zahtjev banci za odobrenje kredita, što je samo pretpostavka za otpočinjanje tog postupka. Nakon toga banka cijeni kreditnu sposobnost klijenta i na osnovu rizika određuje da li će i pod kojim uslovima odobriti kredit, a u skladu sa važećom regulativom.

Banke svojim kreditnim politikama i radnim procedurama definišu proces odobravanja kredita, od trenutka od kada klijent podnese zahtjev za odobrenje kredita pa do njegove isplate. *Ugovorom o kreditu* se definišu prava i obaveze banke i klijenta, gdje su rokovi otplate po glavnici i kamata neki od najbitnijih obaveza.

Moguće je da se desi da se odobri kredit nekome za koga se nekoliko godina kasnije ispostavi ne samo da je bezbjednosno interesantno lice, nego da bude krivično gonjen, čak i osuđen. I to se događalo, ne samo u crnogorskoj bankarskoj praksi. Da li to znači da bi banke, pa i Država trebali biti odgovorni što nijesu bili u stanju da predvide da bi vlasnik preduzeća, ili fizičko lice, kome je odobren kredit, ubudućnosti mogao počiniti neko krivično djelo? Mislim da je to prerigorozno zahtijevati od banaka. Bilo bi jednako, kada bi logikom našeg političkog posla optužili političku partiju za kandidovanje određenog lica, koje u kasnijem periodu pogazi neku od zakonskih normi, ili makar statutarna pravila partije koja ga je kandidovala.

Ako postoji bilo kakva dalja nejasnoća u radu banaka u odobravanju kredita pojedinim pravnim i fizičkim licima, ohrabrujem i Vas i ostale članove parlamenta, da upute pitanje Centralnoj banci Crne Gore, uz napomenu da predsjednik Vlade, niti Vlada nema ekskluzivu u komunikaciji sa regulatorom bankarskog sektora.

Zahvaljujem na pažnji!